

Een hortie geleeje hè 'k mè veul pijn in me hart afschaaid genome as diëlectschrijver van de Waarek Groep Diëlect. Deur omstandigheeje in de persoonlijke sfeer hè 'k dà besluit genome omdà 'k m'n tijd anders mos gaon besteeje. Vendaer, doch ik, mijn leste verhaoltjie in Het Kompas. Maor dan kruip toch 't bloed wel-is waer 't nie gaon kan en dan gao je je aaige reaolisere dà je daermee een karrewaachie afgestôôte het waer ie aaltijd meraokels veul plezier aan heb beleefd. 'k Heb zô is bij m'n aaige gedocht: "Al bè je nou huisman en mantelzurreger geworre, daerom hoef ie toch d'n haarep nò nie aan de willege te hange? Een mens heb teslotte ok ontspanning nôôdig om dinger die nôôdzaakelijk motte beure, achter hum te laete."

'k Heb 't 'r is mè Korsjonnaos over gehad, want zij is teslotte de spin in 't web van onze schrijverij en zij het de mogelijkhaaid geopperd om as gastschrijver zô nou en dan toch nog is een verhaoltjie in te levere. Nou, de verlaaijing was grôôt genogt om daer is over nae te denke. Vendaer dà 'k nou toch weer achter m'n computer ben gekrope, puur omdà 'k 't nie laete kan. D'r kom best nog wel-is een onderwaarepie verbij wat de moeite waerd is om d'r een verhaoltjie over te schrijve. Trouwe lezers van onze epistels zalle best begriipe dat actuêle zaoke waervan 't leuk is om over te schrijve lang nie voor 't opscheppe legge. Soms komme d'r wel is gebeurtenisse van vroeger verbij die bewaord motte worre voor ons naegeslacht.

Zellef denk ik wel-is aan de verhaole die mijn ouweloï dikkels vertelde over de pandemie in 't begin van de vorigen êeuw, de Spaonse griep. Dat was in heullies jonge tijd. Op ons as kaainers maakte ze grôôte indruk as ze verhaalde hoeveul kere de rouwkoetse over d'n dijk gonge. Toe was aalles nog veul klaainschaoliger as vendaeg zôôdà bij ieder staarefgeval gepraot wier over

een bekende. Ok was t'r medisch gezien minder mogelijk omdat 'r nauwelijks ziekehuize wazze, lae staon I.C.'s. Medicijne die voor ons gemêêngoed zijn mosse aallemael nog worre uitgevonge. Van dut aalles wete jonge mense van vendaeg niks meer af, daerom is 't meschie wel-is goed om 't op te schrijve. Ons naegeslacht zal ongetwijfeld laeter dezellefde verhaole vertelle over wà wij nou meemaake.

Jan van der Vlies